

מץ ים שני

מקור המאמר בזוהר פרשת מץ ים דף קצ'ו ע"ב
העוסק בתורה ובמצוות מייחד וממשיך שפע

פתח ואמר, (קהלת ט) ראה חים עם אשה אשר אהבת וגו'. בא ראה הפסוק הזה הוא בסוד עליון, ובארוחה. ראה חיים - אלו חיי העולם הבא, שאשרי האיש שזו כה לו נראה.

עם אשה אשר אהבת - זו כניסה ישראל, משום שבת כתוב אהבה, שפטוב (ירמיה לא) ואהבת עולם אהבתך. מתי? בשעה שצד הימין אוחז אותה, שפטוב (שם) על כן משכתיך חס.

כל ימי חיי הבעל, משום שהוא נקשרת בחים, והוא העולם שעורקים בה חיים. שהרי העולם הזה לא שורקים בו חיים, משום שהם מתחת להشمץ, ולא מגיעים לכואו השם, ולא מוגיעים לאו. אולם ההוות של אותה הטעמץ, והסתלקו מהעולם מיום שנחרב בית המקדש, שפטוב (ישעיה יג) חשך השם ביצתו וגו'.

כמו שנאמר (שם נ) הצדיק אבד וגו'.

פתח ואמר, (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת וגו'. תא חי, הא קרא ברוא עללה איה, ואוקמה. ראה חיים, אלין חיין דעלמא דאתני. זכאה הוא בר נש חזבי ביה בדקה יאות.

עם אשה אשר אהבת, דא כניסה ישראל, בגין דביה כתיב אהבה. דכתיב, (ירמיה לא) ואהבת עולם אהבתך, אימתי. בשעתא דסטרא דימינא אחד ביה. דכתיב, (ירמיה לא) על כן משכתיך חס.

כל ימי חיי הבעל, (קהלת ט) בגין דאייה אתקשרה בחיים, ואיה עולם דחין שרים ביה. דהא עלמא דא, לא שרים ביה חיים. בגין דאין תחת השם, ולא מטהן הכא אינון נהוריין דההוא שימוש, ואסתלקו מעלה מיא דאתחריב כי מקדשא. דכתיב, (ישעיה יג) חשך השם ביצתו וגו'. Mai חשך השם, דסליק נהורייה ולא נהי. במא דאת אמר (ישעיה מ) הצדיק אבד וגו'.

חשך השם ביצתו וגו'. מה זה חשך השם? סלק את אורו ולא מאיר,

כִּי הַוָּא חֶלְקָה בְּחִים, דָּא הוּא שְׁמֵשָׁא בְּסִיחָרָא,
וּבְעַיִן לְמַיעֵל סִיחָרָא בְּשְׁמֵשָׁא וְשְׁמֵשָׁא
בְּסִיחָרָא, דָּלָא לְאַפְרִישָׁא לוֹן. וְדָא הוּא חֶולְקָא דָּבָר
נָשָׁה, לְמַיעֵל בָּהוּ לְעַלְמָא דָּאַתִּי.

מה כתיב בתורה, (קהלת ט) כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדָךְ
לְעַשּׂוֹת בְּכָחָךְ עָשָׂה כִּי אֵין מַעֲשָׂה וְחַשְׁבוֹן
וּדְעַת וְחַכְמָה בְּשָׁאָל אֲשֶׁר אַתָּה הַוָּלֵךְ שְׁמָה. הָאִ
קָרָא אֵיתָ לְאַסְתְּפָלָא בֵּיה. כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדָךְ
לְעַשּׂוֹת, וּכִי הַזָּרָה רְצֹוֹתָה לְמַעֲבֵד בָּר נָשָׁה כָּל מָה
דִּיבְרֵיל. אֶלָּא, לְעַשּׂוֹת בְּכָחָךְ כְּתִיב, מַאי בְּכָחָךְ. דָּא
נְשָׁמְתִּיהְ דָּבָר נָשָׁה, דָּאַיִד חִילָּא דָּבָר נָשָׁה, לְמַזְכֵּי בָּה
לְעַלְמָא דִין וּלְעַלְמָא דָּאַתִּי.

דָּבָר אַחֲרָכָה, דָּא הִיא אֲשָׁה דְקָאָמָרָן, דָּאַיִד
חִילָּא לְאַתְּקָפָא בָּה, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא
דָּאַתִּי. וּבְעֵי בָּר נָשָׁה לְמַזְכֵּי בָּה בְּהָאִי עַלְמָא בְּהָאִי
חִילָּא, בְּגִין דִּינְתָּקָפָה בָּה בְּהָהָוָא עַלְמָא.

מַאי טֻמָּא. בְּגִין דְלִבְתָּר דִּינְפִּיק בָּר נָשָׁה מַהְאִי
עַלְמָא, לִית בֵּיה חִילָּא לְמַעֲבֵד מִידִי וּלּוּמָר,
הַשְּׁתָּא, מִכְאָן וְלֹהֲלָא אַעֲבִיד עַזְבָּדִין טְבִין. הַוּדָאִי
אֵין מַעֲשָׂה וְחַשְׁבוֹן וּדְעַת וְחַכְמָה בְּשָׁאָל אֲשֶׁר וּגּוֹ.

אֵין בּוּ כַּח לְעַשּׂוֹת דָּבָר וּלּוּמָר, עַכְשָׁוּ מִכְאָן וְהֲלָא אַעֲשָׂה
מַעֲשִׂים טּוֹבִים. שְׁזַדְקָא שְׁאַיִן מַעֲשָׂה וְחַשְׁבוֹן וּדְעַת וְחַכְמָה בְּשָׁאָל הַיּוֹמִי.

נערך ונסדר על ידי "מפעלי הזוהר העולמי" לקרוב הגולה ברחמים. - דפי "חָקֵק לִישָׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
ניתן לקבל בחינם לזכות הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב' י'ב

כִּי הַוָּא חֶלְקָה בְּחִים - זֶה
הַשְׁמֵשׁ עִם הַלְּבָנָה. וְאַרְיכִים
לְהַכְנִיס הַלְּבָנָה בְּשִׁמְשׁ
וְהַשְׁמֵשׁ בְּלַבָּנָה שֶׁלָּא
לְהַפְּרִידָם, וְזֶה הוּא חֶלְקָה
הָאָדָם לְהַכְנִיס עִם לְעַזְלָם
הַבָּא.

מָה כְּתוּב אַחֲרִיו? (קהלת ט) כָּל
אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדָךְ לְעַשּׂוֹת
בְּכָחָךְ עָשָׂה כִּי אֵין מַעֲשָׂה
וְחַשְׁבוֹן וּדְעַת וְחַכְמָה בְּשָׁאָל
אֲשֶׁר אַתָּה הַלֵּךְ שְׁמָה. הַפְּסוּק
הַזֶּה יִשְׁלֹב לְהַתְּבּוֹנוּ בּוּ. כָּל
אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדָךְ לְעַשּׂוֹת, וּכִי
הַתְּרָה רְצֹוֹתָה שֶׁאָדָם יַעֲשֶׂה
כָּל מָה שִׁיכְלֹל? אֶלָּא כְּתוּב
לְעַשּׂוֹת בְּכָחָךְ. מָה זֶה בְּכָחָךְ?
זֶה נְשָׁמְתוֹ שֶׁל הָאָדָם, שֶׁהָיָה
הַכָּחָשָׁל הָאָדָם, לִזְכֹּות בָּה
לְעַזְלָם הַזֶּה וּלְעַזְלָם הַבָּא.

דָּבָר אַחֲרָכָה - זֶה הָאֲשָׁה
שְׁאָמְרָנוּ, שֶׁהָיָה הַכָּחָשָׁל
לְהַתְּחִזּוֹק בָּה בְּעַזְלָם הַזֶּה
וּבְעַזְלָם הַבָּא. וְאַרְיךָ בָּנו אָדָם
לִזְכֹּות בָּה בְּזֶה הַעַזְלָם בְּכָחָךְ
זֶה, כִּי שִׁיתְגַּבֵּר בָּה לְעַזְלָם
הַהוּא.

מָה הַטְּעֵם? מִשּׁוּם שָׁאַחֲר
שִׁיצַּא הָאָדָם מִן הַעַזְלָם הַזֶּה, אֵין
מַעֲשִׂים טּוֹבִים. שְׁזַדְקָא שְׁאַיִן מַעֲשָׂה
שְׁאַחֲרָה הָאָדָם מִן הַעַזְלָם הַזֶּה, אֵין

אָדָם בַּעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יִזְכֶּה
בּוֹ אַחֲרֵ כֶּרֶב לַעוֹלָם הַהוּא.
וּבְאֶרְוֹתָה, מֵ שֶׁלָּא מִתְקִין
צִדְקָה לְלַכְתָּ מִן הַעוֹלָם הַזֶּה,
לֹא יִאֱכַל בַּעוֹלָם הַהוּא. וַיְיַשְׁ
מְעֻשִׁים טוֹבִים שְׁעוֹשָׂה אָדָם
בַּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁיִאֱכַל מִהָּם
כֵּאן, וַהֲכֵל נְשָׁאר לַעוֹלָם
הַבָּא וְלַהְזֹון מִהָּם.

בָּא רָאָה, יוֹסֵף זָכָה בַּעוֹלָם
הַזֶּה וּזָכָה בַּעוֹלָם הַבָּא,
מִשּׁוּם שְׁרֵצָה לְהַאֲחוֹז בָּאַשְׁה
יִרְאָתָה, כְּמוֹ שֶׁבּאָמָר (בראשית
לט) וְחַטָּאתִי לְאֱלֹהִים. וּמִשּׁוּם
כֶּרֶב זָכָה לְשִׁלְטָה בַּעוֹלָם הַזֶּה
זָכָה אֶת יִשְׂרָאֵל.

מַה כְּתוּב? (שם מו) וַיַּלְקֹט יוֹסֵף
אֶת כָּל הַכֶּסֶף, וְכֶרֶב רָאוּי.
שְׁהָרִי אָתוֹ נֶהָר שְׁשׁוֹפֵעַ
וַיַּוְצֵא, הוּא לוֹקֵט הַכֶּל, וְכֶל
הַעֲשָׂר עֹזֶם בּוֹ. וְזֹה סָוד
הַכְּתוּב (שם א) וַיִּתְנוּ אֶתְכָם
אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים, וַהֲכֵל
הוּא כָּרָאוּי, וְדֹאי יוֹסֵף צָרִיךְ
לְשִׁלְטָה עַל הַמְּלֹכוֹת.

וּבָא רָאָה, כְּתוּב וַיַּרְכֵּב אֶתְכָם
בְּמִרְכֶּבֶת הַמְּשִׁנָּה. מִי מִרְכֶּבֶת
הַמְּשִׁנָּה? הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
עָשָׂה אֶת הַצָּדִיק שְׁלִיטָה, מִשּׁוּם
וְצָרִיךְ לַהְזֹון, וַلִּקְדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא
יִשְׁמַרְכֶּבֶת עַל יְזֹנָה, וַיְיַשְׁ

אֵי לֹא זָכֵי בָּר נְשָׁה בְּהָאֵי עַלְמָא, לֹא יִזְכֵּי בֵּיה לְבַתָּר
בְּהָהָא עַלְמָא. וְאַוקְמוֹה, מִאֵן דָּלָא אַתְקִין זָוְדִין
לְמִיהָד מִהָּא עַלְמָא, לֹא יִכְלֹל בְּהָהָא עַלְמָא. וְאַיתָ
עַזְבִּין טָבִין דַּעֲבִיד בָּר נְשָׁה בְּהָאֵי עַלְמָא, דִּיבְרֵי
מַעֲזִיהָו הַכָּא. וְכֵלָא אַשְׁתָּאָר לְעַלְמָא דָּאָתִי וְלַאֲתָזָנָא
מַעֲזִיהָו.

תָּא חִזֵּי, יוֹסֵף זָכָה בְּהָאֵי עַלְמָא וּזָכָה בְּעַלְמָא
דָּאָתִי, בְּגִינִּין דַּבָּעָא לְאַתְחָדָא בָּאַשָּׁה יִרְאָתָה יְיָ.
כִּמֵּה דָּאָת אָמָר, (בראשית לט) וְחַטָּאתִי לְאֱלֹהִים. וּבְגִינִּין פְּדָ
זָכָה לְמִשְׁלָט בְּהָאֵי עַלְמָא, וּזָכָה לוֹזָן לִיְשָׂרָאֵל.

מַה בְּתִיב, (בראשית לו) וַיַּלְקֹט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף. וְהַכְּיָ
אַתְחָזֵי, דָּהָא הַהָא נֶהָר דְּנֶגֶד וְנֶפֶיק, אַיְהוּ
לְקִימָט כֵּלָא, וְכָל עֲוֹתָרָא בֵּיה קְיִמָּא. וְדָא הוּא רָזָא
דְּכִתְבָּה, (בראשית א) וַיִּתְנוּ אֶתְכָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים,
וְכֵלָא אַיְהוּ בְּדִקָּא יְאָוֹת, וְדֹאי יוֹסֵף בְּעֵי לְמִשְׁלָט עַל
מִלְכּוֹתָא.

וְתָא חִזֵּי, בְּתִיב, וַיַּרְכֵּב אֶתְכָם בְּמִרְכֶּבֶת הַמְּשִׁנָּה.
מִאֵן מִרְכֶּבֶת הַמְּשִׁנָּה. קְרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא עַבְדִּיךְ
לִיה לְצָדִיק שְׁלִיטָה, בְּגִינִּין דָּהָא מַעֲזִיהָ אַתְזָז עַלְמָא,
וְאַצְטְּרִיךְ לְאַתְזָנָא. וְקְרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אַית לִיה
רַתִּיכָא עַלְאָה, וְאַית לִיה רַתִּיכָא תִּתְאָה. רַתִּיכָא

עָשָׂה אֶת הַצָּדִיק שְׁלִיטָה, מִשּׁוּם שְׁהָפֵה מִמְּנָה נֶזֶן הַעוֹלָם, וְצָרִיךְ לַהְזֹון
יִשְׁמַרְכֶּבֶת עַל יְזֹנָה, וַיְיַשְׁ

תְּתָא אֵהוּ מִרְכֶּבֶת הַמְּשֻׁנָּה, וַיּוֹסֶף צְדִיק אֲקָרִי, וְלֹיה אֲתָחֹוי לְמַהְיוּ רְכִיב עַל מִרְכֶּבֶת הַמְּשֻׁנָּה אֲשֶׁר לוּ, לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּכְלָא אֵהוּ בְּרוֹא עַלְאהָ, לְמַהְיוּ בְּגֻונָא דְלַעַילָא.

נקרא צדיק, ולו ראוי להיות רוכב על מרכבת המשנה אשר לו, לקדוש ברוך הוא, והכל הוא בסוד עליון שהיה כמו של מעלה.

ספר אור הוחר (עמוד 114)

פרק א ענף ב'

ד) האומר כי בנגלוות אני רוצה בנסתרות טוב ליה שלא אperi בעלמא

ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת והאומר כי בנגלוות אני רוצה בנסתרות טוב ליה שלא אperi בעלמא כמו שאמרו בתוקנים (תקון מנו זה לשונו): מאן אסתלק קבלה וחכמתה מאורתא דבעל פה ומאוריתא דכתב ונרים שלא ישתדרלו בהון ואמר שלא אית אלא פשת באורתא ובתלמודא בודאי באלו הוה אסתלק נבייע מההוא נבר ומיהו גן ווי ליה טוב ליה שלא אטרוי בעלמא ולא יוליף ההוא אוריתא דא תהשב ליה באלו חור עלא לתחו ובחו ונרים עניות לעלמא ואיך גלויתא. עד כאן לשונו.

וכתיב בעל ספר ויק힐 משה שפונת זה המאמר הוה לבאר גדל העוז של אוטן האנשים הנוראים מניעה לאוותם הרוצים ללמד חכמת הקבלה בסכירות טענותיהם המזיפים. (ובבר' י). זה לשונו חמת השם מלאתי וקנאת השם צבאות קנאתי והפכלה זאת איננה תחת יד החמן בלבד אך יד הנסנים והחכמים מתחכמים בדעתם במדר ומעל זאת ולא זו בלבד שמואלים בידיעת האלקות אלא אף זו התחילה לbezות ולננות ה巧מה הוו בחשך ילקו ובחשך שם יכפה על שפערו פיהם ואמרו ידענו רמה בנגלה מה לנו לחכמה זאת כי לנו בפשוטי תורה עד כאן לשונו.

ה) מאן דאוליף רzion דאוריתא איקרי בון למלפא ולמטרוניתא וועל בלא בר ואית ליה רשות והורמן לחש בונגוי דמלפא

אמנם אנו מחייבים ומשבעים וועמידים ללמד זאת ה巧מה האמתית כמו שאמרו בוחר פרשת פרומה (רף כסא) זה לשונו קודשא בריך הוא אמר לה, לנשמטה, ואומי לה, דבד תיחות להאי עלמא דתשדרל באורייתא למנדע ליה, ולמנדע בריא דמהימנותא. דכל מאן דהו בהאי עלמא, ולא אשדרל למנדע ליה, טוב ליה שלא יתבר. עד כאן לשונו. ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה נצא מן הגלות, לא בזכות זה הלמוד, באשר אמרו בריעא מהימנא (פרשת נשא) זה לשונו: בהאי חבוקא דילד דאייהו ספר הוחר, מן זוהר דאייהו עלאה תשובה. באלו לא צרייך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחמי, דאייהו האי ספר הוחר, יפקון ביה מן גליתא ברוחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) יי בדר ינחני עד כאן לשונו.

ו) ונדול שבר למוד זהה יותר משאר כל תורה וכל המצוות

ונזרול שבר למוד זהה יותר משאר כל תורה וכל המצוות, כמו שאמרו בוחר (פרשת וירא) זה לשונו: ולית אתר פנימאה בכל אינון דידעי ריא דמאריהון וירעי לאתדרקה בהו בכל יומא, על אלין כתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אליהם זולתך יעשה, ואלון עאלון כל פרעוי דלעילא ולית מאן דימחי בידחון, זאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתה, עד כאן לשונו.

ז) אם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשותו מגופו פוטריין אותו מכל דין

ואם עסק בחכמה זו, לאחר יציאת נשותו מגופו פוטריין אותו מכל דין, כמו שאמרו בוחר (פרשת חי שרה): מאן דאשדרל באורייתא חירו אית ליה מכל בעלמא דין משעבודא דין עמיון עובי רעב עבודה כובבים ומילות, חירו בעלמא דאתה בגין שלא יתבעו מניה דינה בההוא עלא בבל. עד כאן לשונו.